evellentis terminos sine licentia Regis, vel judicis, sive civiliter, sive criminaliter agatur, n. 5, 6 et 7 l. 30 per text. ibi, tit. 14 p. 7. — Terminus præfixus actioni, an censeatur præfixus exceptioni, n. 3 l. 7 t. 25 part. 7.—ad deliberandum, vide in verbo Tempus ad deliberandum, quod supra ponitur in verbo Tempus.

Tertia pars bonorum filii, si alicui sit de filii voluntate restituta per patrem, ut jure regni fieri potest, an tunc pater possit ex ea deducere quartam Trebellianicam, et quid in filio restituente quintam partem, n. 23 l. 12 t. 5 part. 6.

Tertius adhærens liti homini suspecto, quid facere possit, n. 3 l. 7 tit. 23 p. 3. — an admittatur, si velit opponere exceptionem defectus dominii contra spoliatum, n. 3 l. 18 per text. ibi, t. 10 part. 7.

Tertius possessor quando poterit præscribere rem emptam alteri prius pro pignore obligatam, et quando, n. 2 l. 27 t. 29 part. 3. —qui rem possedit, quam creditor dicit sibi pignoratam, si ipse possidens illud neget, quid tunc ipse creditor probare teneatur ad hoc ut illam rem recuperare possit, n. 1 l. 18 t. 13 part. 5.

Terra, et terræ sibi loca inculta præsumuntur esse illius Regis, sive civitatis, intra cujus territorium sint, n. 5 l. 7 t. 20 part. 3. — infidelium si convertatur ad fidem Rege eorum adhuc manente in infidelitate, an subdit ab ejus dominio, et jurisdictione liberentur, et an ipso converso ad fidem dominium recuperet, n. 1 per text. ibi, l. 8 t. 21 part. 4. — Et an talis Rex possit cogi ad recipiendum pretium, vel commutationem, si esset periculum fidei, vel ipsorum fidelium subditorum, ibidem,

Territorium habet se ad castrum sicuti accesorium se habet ad principale, n. 10 l. 68 tit. 18 part. 3.—Et an concesso territorio simul cum castro videantur concessi montes steriles, et loca incultivata, d. n. 10. — Territorium idem est, quod eminet super aquas, et quod emergitur aquis, n. 1 l. 6 t. 28 p. 3.

Terror armorum inducit justum metum, etiamsi portantes de eis non utantur, et etiamsi illa deposuerint, est tamen illis facultas utendi quando voluerint, n. 9 l. 15 tit. 2 p. 4.—officii, an sit justus metus, et per hoc matrimonium metu contractum esse dicatur, et an ipse adjuvet alias probationes metus, num. 12 l. 2 tit. 14 part. 4.

Thesaurus, et licitum est Regibus thesaurizare, imò et debent hoc facere, et quomodo, n. 1 leg. 4 t. 1 p. 2. —quid sit, et quid si reperiatur in loco, qui nullius est, n. 1 l. 45 t. 28 part. 3. —et cui incumbat probatio scilicet, quòd est propriè thesaurus cujus depositionis non extat memoria, n. 2 d. l. 45.—Et quid si pecunia inveniatur, an præsumatur esse alterius, et quòd non sit thesaurus, ibid.—Et quid de marito, vel usufructuario qui thesaurum invenit in fundo uxoris, cujus sit thesaurum, n. 3 d. l. 45 tit. 28 p. 3. — Thesaurus non erit inventoris quando ad illum inveniendum dominus illum conduxit, ut fodiat in fundo suo, n. 6 d. l. 45 tit. 28 part. 3. — Thesauri qui inveniuntur, non omnes ad Regem pertinent; et quid hodie jure Ordinamentorum, n. 7 dict. l. 45.

Testamentum.
Nuncupativum.
In scripritis.
Primum, et secundum.
Annulatur, vel rumpitur, vel vitiatur, vel rescinditur, vel irritatur.
Patris, vel matris.
Filii, vel fratris.
Minus solemne, vel imperfectum.
Militis.
Rusticorum.
Inter liberos, vel inter filios.
Ad pias causas.
Querelari, vel querelatur, vel impugnatur.

Testamentum, et de forma testamenti nuncupativi, et in scriptis, n. 1 l. 103 t. 18 part. 3.—facere potest hodie filiusfamilias, si habeat ætatem legitimam, n. 8 l. 11 t. 4 part. 5.—an à surdo, vel muto fieri possit, n. 7 in princip. l. 2 tit. 11 p. 5.—fieri potest per adultum etiam curatore contradicente, n. 5 l. 4 tit. 11 p. 5. — usurarii manifesti, an reconvalescat per cautionem ex intervallo præstitam, n. 2 l. 22 t. 11 part. 5. — Et an si relictum in testamento imperfecto solvatur legatario per hæredem, postea repeti possit, n. 1 l. 31 tit. 14 p. 5. — Et an quod solvitur ex tali minus solemni voluntate, dicatur haberi ex testamento, d. n. 1 d. l. 31. —Testamentum si non fuit solemniter factum, an tunc succedens ab intestato ex ista causa teneatur naturaliter hæredibus institutis in eo, ibid.—Et an ex testamento non solemni competat jus retinendi, ibid. —Testamentum, an possit à meretrice fieri de rebus sibi datis libidinis causa, sive promissum adimpleverit, sive non, vel an teneatur ad restitutionem saltim in foro animæ, n. 2, 3 et 4 l. 53 per text. ibi, t. 14 in part. 5. — et condito testamento quiescit testantis cor, n. 2 in procem. 6 part. —sine hæredis institutione, an teneat, et quid hodie jure regni, n. 2 leg. 1 tit. 1 p. 6. — si fiat coram quatuor tabellionibus, an sufficiat, n. 4 ad fin. l. 1 t. 1 part 6.—an vitietur, si testator ante ipsius perfectionem ad alios extraneos contractus se diverterit, gloss. l. 3 t. 1 p. 6. per illum text. ibi.—qualiter fieri debeat quando ex indulgentia Principis aliquis illud facit, cùm aliàs esset prohibitus facere, n. 1 l. 5 tit. 1 part. 6. — in quo solus Rex est testis, vel alius dominus terræ, ubi fit, an valeat licèt in eo alius testis non intervenerit, n. 2 ibidem per illum text. — in quo fuerunt testes legatarii, vel hæredes testatoris, vel ejus consanguinei, an valeat, gloss. l. 11 per text. ibi, tit. 1 part. 6. — Et quid si unus ex testibus testamentariis sit inhabilis, an ejus defectus suppleatur ex integritate aliorum, n. 4 dict. l. 11 tit. 1 part. 6. — Testamentum ubi scribi possit, et an possint scribi plures chartæ testamenti ejusdem tenoris; et quid si una sit defectuosa, alia non, n. 1 l. 12 tit. 1 part. 6, et n. 1 l. 21 ibidem. — à quibus fieri possit, vel non possit, et quando, et qualiter, gloss. l. 13 cum gloss. aliarum leg. ibi, tit. 1 part. 6. — semper præsumitur factum à pubere, et contrarium asserenti incumbit onus probandi, ibidem in num. 3.—majoris quatuordecim annorum, qui imbecillitatem habebat, benè valet, et quare, n. 5 in princ. dict. l. 13.—in dubio, an credatur factum à furioso tempore furoris, vel tempore dilucidi intervalli, n. 6 ibid. — factum ab eo cui bonis interdictum est, non valet; et quid si testetur ad pias causas, vel si ante interdictionem factum fuit, n. 7 per illum text. — Et quid si sunt ei bona sua à lege interdicta, ibid. in n. 8. — Testamentum factum ab eo qui fuit effectus intestabilis, si factum sit anteaquam sic intestabilis efficeretur, an teneat, ibi n. 9.— muti, vel surdi, an et quando valeat, n. 11 et 12 l. 13 per text ibi, t. 1 p. 6.—cœci qualiter ab eo fieri debeat, gloss. l. 14 per text. ibi, tit. 1 part. 6.—Et an solemnitates quæ de jure Partitarum requirebantur, sint sublatæ per leges Tauri, n. 3 dict. l. 14.—Testamentum, an fieri possit per damnatum ad mortem civilem, vel naturalem, et qualiter, n. 2 l. 15 per text. ibi, tit. 1 p. 6, et n. 6 l. 5 t. 31 part. 7,—Et quid si iste talis ita comdemnatus sit miles, ibid. in n. 4 et 5 per illum text.— Testamentum, an possit fieri ab obside dato, vel condemnatis per quodcumque crimen, et quando, n. 1 et 3 l. 16 per text. ibi, t. 1 p. 6.—fieri non potest ab hæretico, nec à receptatoribus, vel fautoribus, n. 3 dict. l. 16.—Et an valeat testamentum eorum antea factum, ibid.— Testamentum, an fieri possit ab infami ex aliquo crimine, vel à damnato ob famosum carmen, vel à committente delictum sodomiticum, n. 3 dict. l. 16. — an possit fieri per monachum, et quando, et qualiter, et de quibus bonis, gloss. l. 17 t. 1 part. 6. — Et an per eremitam, ibi n. 2. — Testamentum damnati ad mortem civilem si antequam damnaretur, illud fecerit, non rumpetur neque irritabitur postea, n. 2 l. 18 tit. 1 p. 6.— invalidum per supervenientem capitis diminutionem, qualiter reconvalescat recuperato statu, n. 1 et 2 l. 19 ibid. —si rumpatur præteritione posthumi, an tunc legata in eo relicta ad pias causas debeantur, et quando, n. 3 l. 20 tit. 1 part. 6.—potest per testatorem mutari usque ad ipsius mortem, n. 1 l. 25 per text. ibi, tit. 1 part. 6.—Et de pœna prohibentis aliquem, ne faciat testamentum, n. 1 et 2 leg. 26 per tex. ibi, t. 1 p. 6.— Testamentum in quo quis fuit institutus hæres per vim quam ipse testatori fecit, an sit ipso jure nullum, vel an valeat, ut à tali hæreditas abdicetur, et applicetur fisco, n. 4 l. 27 ibid.—Et an debeantur legata ex testamento facto per vim, dict. n. 4 ad fin. —Et quid si non intervenit metus, sed dolus, ibid.—Et quid si prohibitio fuit facta in alterius damnum, an tunc læso succurratur, ibid. in n. 5. — Et quis si aliquis per blanditias, vel data pecunia se hæredem instituit, ibid. in n. 6.—Et quid si filius impedierit patrem, vel matrem ne testentur, vel ipsi impedierint filium, ibi n. 8 et 9 per text. illum, ibid.—Et quid si instituto servo alicujus dominus instituentem prohibuerit postea, ne voluntatem suam mutet, an tunc servus à domino manumissus hæres sit, vel consanguinei defuncti, vel fiscus; et quid si tertius illud impedierit, an noceat instituto, gloss. l. 28 tit. 1 p. 6.—Testamentum an pereat, si unus ex testibus in eo necessariis ante ipsius publicationem mortuus sit, n. 4 l. 4 tit. 2 part. 6.—si petatur edi per hæredem, vel per filium exhæredatum, vel per alium, et an qualiter edi debeat, n. 1, 2 et 3 l. 5 ibid.—originale si perdatur, an tunc detur fides exemplo per judicem authenticato, n. 6 l. 3 tit. 2 part. 6.—si jubeatur non aperiri usque ad certum tempus, quæ causa ad hoc testatorem movisse credatur, gloss. leg. 6 per text. ibi, tit. 2 part. 6.—Et quid si testator in suo testamento verbis non expresserit hæredem, sed alius coram testatore exprimat nomen hæredis, et testator ita agnoscat profitendo verbis. quòd sic, an talis institutio teneat, et quando, n. 1 l. 6 t. 3 part. 6.—Testamentum nutu factum, vel per signa urgentia, an valeat; si fiat ad pias causas, et an in aliis extra pias causas, n. 2 ibidem.—in quo testator hæredis institutionem in alterius arbitrium posuit, an valeat, et quando, n. 2 l. 11 per text. ibi, tit. 3 part. 6. — potest jure hodierno per alium fieri, et quid de jure antiquo, n. 2 l. 11 tit. 3 part. 6.—debet fieri per tabellionem numeri illius loci; et quid si desit, n. 4 ibibem per illum text.—in quo testator nominavit hæredem, et legata relinquit, si jussit ordinarii consilio sapientis, an tale testamentum teneat, n. 6 ibidem.—Et an talis sapiens cui ista commissa sunt, poterit addere, vel minuere ad relictum à testatore factum etiam filio spurio, ibidem.— Testamentum, an et quando vitietur, si testator in institutione hæredis erraverit, et quando non videatur errasse, gloss. l. 13 per text. ibi, tit. 3 part. 6.—an vitietur ex eo, quòd testator in nomine hæredis, vel in alio erraverit, gloss. dict. leg. 13 per text. ibi.—in quo hæres non fuit universaliter institutus, sed in re certa, an valeat, et an iste in omnibus hæres institutus videatur, n. 2 et 3 l. 14 ibi.—in quo filius est intitutus sub conditione casuali, vel mixta, et in cujus defectu non est exhæredatus, an sit nullum, vel an teneat rejecta conditione, per L. *quoniam in prioribus, C. de inoffic testam.* vide n. 3 leg. 9 per text. ibi, tit. 4 part. 6.—Et nemo ex proprio testamento obligatur ad non alienandum, n. 2 in fin. l. 7 tit. 5 part. 6. — Testamentum an necessario fieri debeat, et hæredis institutio, ut fideicommissum relinqui posit per testatorem, n. 2 l. 14 t. 5 p. 6. —si fiat cum clausula derogatoria, an possit revocari per generalem revocationem testamentorum, etiamsi ibi de clausula derogatoria mentio non fiat, n. 4 l. 3 t. 7 part. 6.—in quo fuit hæres gravatus de restituendo incapaci, si illud fecit, et hæreditas pervenit ad fiscum, an prælegata, et libertates ibidem relictæ debeantur, n. 25 l. 13 tit. 7 part. 6.—in quo deficit filii institutio, est nullum, n. 3 l. 5 tit. 8, et n. 2 et 3 l. 10 tit. 7 p. 6. —Et quid si filius fuit tunc relictus executor testamenti, et illud acceptavit, an per hoc excludatur à querela, n. 4 dict. l. 5 tit. 8 part. 6.—Et quid si legatum sibi relictum sine protestatione acceptavit, vel simile, dict. n. 5 et n. 6 ibi.—Et quid si minus legitima fuit sibi relictum, ibid. n. 8 et 9. —Testamentum in quo executores dati fuerunt, intra quantum tempus adimpleri debeat, et qualiter, et à qua die annus qui executoribus datur ad adimplendum incipiat currere, gloss. l. 6 per text. ibi, t. 10 part. 6. — et codicillus in quo differant, et an qui decessit cum codicilis, videatur decedere testatus, n. 1 l. 3 t. 12 part. 6. — an comprehendat codicillum lato sumpto vocabulo, n. 1 dict. l. 3 tit. 12 part. 6. — si ab hærede judicio ostendatur, et sit perfectum, debet hæres in possessionem rerum hæreditariarum mitti ex beneficio Divi Adriani, n. 1 cum aliis ibid. l. 2 t. 14 p. 6. —Et quibus aliis hoc beneficium competat, n. 1 cum sequentib. dict. l. 2.—Et an hæres teneatur tunc os-

tendere originale testamentum, vel ejus exemplum, n. 3 ibi in princ. dict. l. 2. — Et an idem dicendum, sive in testamento in scriptis, sive nuncupativo, dict. n. 3. — Et an sufficiat hæredi testamentum ostendere, licèt non probet testatoris mortem, ibi. — Et quid si appareant duo testamenta eadem die facta, neque appareat de prioritate, vel posterioritate, ibi. — Et qualis rasura, sive cancellatio vitiet testamentum, ibid. n. 5. — Testamentum an habeat executionem paratam, quantum ad dictam missionem, et an aliqui citandi sint, n. 7 ibidem. — Et in quibus rebus, seu bonis testatoris talis missio fieri debeat, ibid. n. 8 et 9. — Et qualis exceptio possit opponi contra tale testamentum, et admittenda sit prius, quàm fiat missio, n. 13 ibi per illum text. dict. l. 2 t. 14 part. 6. — Et quid si duo prætendant se hæredes ex uno, eodemque testamento, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 14 part. 6.

Testamentum nuncupativum. — Et de forma testamenti nuncupativi, et in scriptis, n. 1 l. 103 t. 18 part. 3. — Testamentum nuncupativum, quod testes æquales in se habere debeat, et an debeant esse omni exceptione majores, n. 4 l. 1 t. 1 part. 6. — Et an istud, scilicet quòd sint omni exceptione majores, procedat, ubi propter penuriam hominum non possunt haberi ultra tres testes, ibidem. — Testamentum nuncupativum fieri potest per scripturam tabellionis, et qualitèr nomina testium scribi debeant in eo, ibi n. 5. — Et an sive in testamento in scriptis, sive in nuncupativo requiratur, quòd testes sint rogati, ibi n. 7. — Et quid si sint infames saltim infamia facti, ibidem in n. 8. — Testamentum in scriptis an dicatur, vel nuncupativum, quando testes sciunt contenta in tali testamento, an verò ex hoc vitietur, n. 1 in princip. l. 2 tit. 1 part. 6. — nuncupativum an requirat testatoris subscriptionem ad ipsius validitatem, n. 2 ibidem.

Testamentum in scriptis. — Et de forma testamenti in scriptis, n. 1 l. 103 tit. 18 part. 3. — Et an sive in testamento in scriptis, sive nuncupativo requiratur, quòd testes sint rogati, n. 7 l. 1 tit. 1 part. 6. — Testamentum in scriptis an possit fieri sine tabellione, et quid hodie jure regni, n. 9 dict. l. 1. — an dicatur vel nuncupativum quando testes sciunt contenta in tali testamento, an verò ex hoc vitietur, n. 1 in princ. l. 2 t. 1 part. 6. — si ex defectu alicujus solemnitatis vitietur, non valebit, ut nuncupativum, nisi illud à testatore dictum sit, ibidem. — potest fieri in scriptis, et sine scriptura, dict. n. 1. — in scriptis factum, quando debeat aperiri, et ad quorum petitionem, et interesse petentis probetur per juramentum, n. 1, 2 et 4 l. 1 t. 2 p. 6. — Et an sit credendum notario asserenti, testatorem aperturam sui testamenti ad certum tempus prohibuisse, dict. n. 2 dict. l. 1 tit. 2 part. 2. — Et an pactum, transactio, vel sententia teneat non inspectis, neque visis verbis testamenti, n. 5 et 6. — Et an aperto testamento sufficiat quòd legatarii ibidem contenta sciant per relationem notarii vel testium, licèt verba testamenti non inspiciantur, ibi n. 7. — Et quid si ex relatione ista perpenderetur error, an transactio facta teneat, n. 7 supradict. — Testamentum in scriptis factum sub qua forma, et coram quibus publicari, et aperiri debeat, gloss. l. 5 et 4 tit. 2 part. 6. — Et an procedat etiamsi testamentum in scriptis factum, sit cum tabellione factum, ibidem n. 4 dict. l. 3. — Testamentum in scriptis factum coram tabellione, an coram judice publicari debeat, n. 4 dict. l. 13. — in scriptis factum, si ejus originale perdatur, an tunc detur fides exemplo per judicem authenticato, ibi n. 6. — si non fiat in scriptis, qualiter coram judice publicari debeat, et qualis judex esse debeat, et citatis partibus, et quibus aliis intervenientibus, n. 1 et 2 cum aliis ibi, l. 4 per text. ibi, tit. 8 part. 6.

Testamentum primum, et secundum. — Et testamentum secundum derogat primum, etsi clausula derogatoria primi testamenti non adsit, n. 5 l. 103 tit. 18 part. 3. — Testamentum primum quando per secundum revocetur; et quid si ex secundo testamento non adeatur hæreditas; et alia plura vide per n. 1 l. 21 tit. 1 p. 6 per text. ibi, et gloss. l. 22 et 23 ibidem. — Et an et quando majoria facta in primo testamento revocetur per secundum testamentum non perfectum, et quando, dict. n. 1. — Testamentum primum an irritetur si testator nullo alio facto testamento coram septem testibus dixit, quòd nolebat primum testamentum valere, ibi. — Et quid si testator non utatur verbis in rumpendo primum testamentum, sed facto illud rumpendo, vel scindendo, num. 1 dict. l. 21 tit. 1 part. 6. — Et quid si secundum testamentum fuit nullum, potest tamen convalescere ex aliquo jure, vel si in eo sit institutus hæres incapax, ibidem. — Et quid si in secundo testamento invalido adsit clausula derogatoria, scilicet cassans, et irritans omne aliud testamentum, an per hoc revocetur primum, n. 2 ibidem, dict. l. 21 t. 1 part. 6. — Et quid si testator ad faciendum secundum testamentum ex falsa causa motus fuit, et illam exprimit in testamento, vel coram duobus, vel septem testibus, vel eam in mente retinuit, an tunc primum testamentum revocetur, ibi n. 3 et 4. — Et an quando quis errore ductus fecit secundum testamentum, debeantur legata, tam in eo, quam in primo testamento facta, ibid. n. 3 et 6. — Testamentum primum tollitur per secundum semper, quando ex conjecturis judici constare possit quòd testator voluit secundum valere, et quare, et ex quibus hoc perpendatur, n. 2 l. 22 t. 1. p. 6. — Et quid si in secundo testamento sit appositum juramentum, ibid. n. 3. — Et quid si in secundo testamento facto coram quinque testibus sint consanguinei instituti, an per hoc revocetur primum testamentum, in quo extraneus erat institutus coram septem testibus, n. 4 et 5 ibi. — Et quid si in primo testamento pater majoriam fecit in uno ex filiis, et postea in secundo testamento filios æqualiter instituit, et in eo præteriit illum, in quem in primo testamento majoriam fecerat, an talis majoria in primo testamento facta videatur revocata per secundum testamentum, n. 4 dict l. 22. — Et quid si pater in primo testamento de Principis licentia majoriam in filium primogenitum fecerit, si postea in secundo testamento aliam de tertio, et quinto bonorum in alium filium fecerit, an per eam videatur prima revocata per secundum testamentum, dict. n. 4 dict. l. 22. — Testamentum primum si fiat coram septem testibus, an tollatur per secundum factum coram quinque, si in eo sint instituti venientes ab intestato; et quid stante lege Ordinamenti, n. 5 et 6 ibi. — an tollatur per secundum imperfectum, etiamsi fiat ad pias causas, vel si testetur inter liberos, n. 1 l. 23 tit. 1 part. 6.

Testamentum annulatur, rumpitur, vel vitiatur, vel irrittatur; et testamentum si annulletur, ita quòd ex eo hæreditas adiri non possit, an legata debeantur ita, ut victo hærede legatarii possunt appellare, n. 2 l. 7 t. 23 part. 3. — in scriptis, si ex defectu alicujus solemnitatis vitietur, non valebit, ut nuncupativum, nisi illud à testatore dictum sit, n. 1 in princip. l. 2 tit. 1 part. 6. — an vitietur, si testator ante ipsius perfectionem ad alios extraneos actus se diverterit, gloss. l. 3 tit. 1 part. 6. — non rumpitur, quando mutatur status hominis testantis in melius, n. 4 in fin. l. 18 tit. 1 part. 6. — damnati ad mortem civilem, si antequam damnaretur illud fecerit, non rumpetur, neque irritabitur postea, n. 2 dict. l. 18. — filiifamilias an irritetur, si postea emancipatur, vel sui juris efficiatur, n. 4 dict. l. 18. — patris an rumpatur posthumi nativitate, et antequam nascatur, n. 3 l. 20 tit. 1 part. 6. — Et an posthumus possit postea patris testamentum approbare, in quo ipse fuit præteritus, vel non, dict. n. 3. — Testamentum si rumpatur præteritione posthumi, an tunc legata in eo relicta ad pias causas debeantur, et quando, ibi. — an rumpatur per ingressum monasterii, et quando, n. 5 dict. l. 20. — si per testatorem rumpatur, vel radatur, vel signum notarii tollatur, an videatur illum revocare, sive sit in scriptis, sive nuncupativè factum, gloss. l. 24 tit. 1 part. 6. — Et an ipso jure, et quid de legatis ibidem relictis, ibi n. 2. — Testamentum an et quando vitietur, si testator in institutione hæredis erraverit, et quando non videatur errasse, gloss. l. 13 per text. ibi, tit. 3 part. 6. — an vitietur ex eo, scilicet quòd testator in nomine hæredis, vel in alio erraverit, gloss. dict. l. 13 per text. ibi. — an vitietur ex eo, scilicet quòd testator in eo instituit ad certam diem, vel incertam, vel ex die, n. 1 l. 15 per textum ibi, tit. 5 part. 6. — si rumpatur ex causa præteritionis, vel exhæredationis, an substitutio pupillaris in eo facta conservetur, n. 15 l. 10 per text. ibi, tit. 5 part. 6. — Et an idem sit si testamentum, in quo erat pupillaris substitutio, fuit agnatione posthumi ruptum, ibi num. 17. — Testamentum ita rumpitur ex præteritione filii emancipati, sicuti fuisset suus, et idem si sine causa exhæredetur, n. 2 l. 20 t. 6 p. 6. — si rumpatur, exhæredatio in eo contenta nulla est, n. 2 l. 2 per text. ibi, tit. 7 part. 6. — Et quid sit hodie dicendum per legem Ordinamenti, an valeat exhæredatio, licet non adeatur hæreditas ex testamento, ibi n. 3. — Testamentum fratris si per fratrem ex justa causa rumpatur, an legata ibidem relicta debeantur, n. 4 l. 12 tit. 7 part. 6. — Et an tunc rumpatur quoad legitimam fratris, vel etiam quoad omnia, ibi n. 5 dict. l. 12. — Testamentum an rumpatur, quando filius in vita patris legitimam habuit, vel quando non fuit ei titulo institutionis relicta, n. 1 et 2 l. 5 tit. 8 part. 6. — si rumpatur per querelam, an legata, et libertates, et donationes, sive substitutiones ibidem relictæ debeantur, et an filius, qui institutus fuerat, debeat habere suam legitimam, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 8 part. 6. — Et quid si in testamento fratris turpis persona instituta sit, an idem sit dicendum, n. 5 dict. l. 7 — Et quid si filius sit præteritus, quia parentes ignorabant illum habere, ibi n. 6 dict. l. 7. — Et quid si testamentum non rescindatur per querelam, sed per jus dicendi nullum, ibi n. 7. — Et quid si pater filium præteriit, et neminem hæredem instituit, an tunc legata debeantur, dict. n. 7. — Et an institutio conservetur, saltim quoad quintam partem, quam testator extraneo relinquere poterat, ibid. — Et an legata relicta filio sibi debeantur, quando ipse testamentum rumpit, ibi n. 8 in princ. — Testamentum si rumpatur, an conservetur fideicommissum universale, dict. n. 8 ad fin. — an rumpatur, eò quòd in codicillis fuit à testatore hæres institutus, n. 1 l. 2 tit. 12 part. 6. — Et licèt testator suum testamentum, appellet codicillum, non per hoc desinit esse testamentum, d. n. 1 dict. l. 12. — Testamentum patris per filium naturalem annullari non potest, nec contra illud aliquid objicere poterit, n. 8 l. 8 tit. 13 part. 6. — vel matris, et testamentum patris in quo filium instituit hæredem in re sacra, vel religiosa, vel simili, an per filium possit querelari, n. 6 l. 19 tit. 3 part. 6. — in quo filius est institutus sub conditione casuali, vel mixta, et in cujus defectu non est exhæredatus, an sit nullum, vel an teneat rejecta conditione per l. *quoniam in prioribus*, *C. de inoffic. testam.* vide n. 3 l. 9 per text. ibi, tit. 4 part. 6. — Et nemo ex proprio testamento obligatur ad non alienandum, n. 2 in fin. l. 7 tit. 5 part. 6. — Testamentum patris an rumpatur posthumi nativitate, et an anteaquam nascatur, n. 3 l. 20 tit. 1 part. 6. — Et an posthumus possit postea patris testamentum approbare, in quo ipse fuit præteritus, vel non, dict. n. 3. — Testamentum patris, vel matris in quo filius, vel filia injustè exhæredatur, est nullum, et potest querelari, n. 2 l. 1 t. 7 part. 6. — si nullum sit, an tunc, si ab eo sit filius exhæredatus, probata causa ingratitudinis excludetur à successioni intestati, et quid in fratre, n. 1 leg. 8 tit. 7 part. 6. — in quo pater filio rem alienam relinquit jure intitutionis; an à filio possit impugnari, n. 7 leg. 10 tit. 9 part. 6. — Et quid si aliquis non potest facere testamentum, et impetrat licentiam ad faciendam majoriam, an per hoc videatur habilitatus per Principem ad testamenti factionem, et quando, n. 3 quæst. 12 leg. 32 tit. 9 part. 6. — Testamentum patris per filium naturalem annullari, et impugnari non potest, neque contra illud aliquid objicere poterit, n. 8 l. 8 tit. 13 part. 6.

Testamentum filii vel fratris. — Et testamentum filii de rebus castrensibus suis factum, in quo patrem suum præterivit, vel exhæredavit, an subjaceat querelæ, vel non; et quid hodie per legem sextam Tauri sit dicendum, n. 8 l. 6 tit. 17 part. 4. — Et quid in patre testante in castrensibus, ibi in fin. — Testamentum facere potest hodie filiusfamilias, si habeat ætatem legitimam, n. 8 l. 11 tit. 4 part. 5. — filiifamilias an irritetur, si postea emancipetur, vel sui juris efficiatur, n. 4 l. 18 t. 1 p. 6. — filii in quo pater fuit præteritus, vel exhæredatus,